

Songun i czas zjednoczenia Korei rozpoczęty 15 czerwca

Czerwiec 2005 r

Mija już 5 lat od podpisania Wspólnej Deklaracji Północy i Południa z dnia 15 czerwca wywołującej w podzielonym narodzie koreańskim nadzieję i wiarę w zjednoczenie Ojczyzny. Deklaracja otwiera na Półwyspie Koreańskim okres nowego zakrętu w 60-letniej historiirozpadu. Koreańczycy nazywają go „czasem odrodzenia rozpoczętym 15 czerwca”.

W jaki sposób powstała ta zadziwiająca rzeczywistość ?

Wspólna deklaracja 15 czerwca przyjęta dzięki polityce Songun W 2000 roku, na przełomie wieków nie tak prosto została przyjęta. Wspólna Deklaracja Północy i Południa z dnia 15 czerwca, która rozproszyła czarne chmury rozpadu na Półwyspie Koreańskim i rozświetliła zorzę zjednoczenia.

Ostatnie lata XX wieku były okresem światowych zawirowań. Po eskalacji upadku socjalizmu w ZSRR i innych krajach, w wielu regionach prowadzono wojny i dokonywano wyniszczenia ludności z powodu gwałtów i samowoli USA - „jedyne supermocarstwa”, a nasza planeta została ogarnięta trwogą i strachem. Naród Północnej Korei zmuszony był do przeciwstawienia się głowie imperializmu – Stanom Zjednoczonym i obrony socjalizmu. Naród koreański poniósł wielką stratę - zmarł Prezydent Kim Il Sung (8 lipca 1994 r.), w którym przez dziesiątki lat widział on ojca i zbawcę narodu. Spadły na niego kolejno również niespotykane klęski żywiołowe.

Korzystając z „dogodnej okazji” do zduszenia Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej, Stany Zjednoczone i ich satelici uruchomili wszystkie środki politycznego nacisku, szantażu militarnego i blokady gospodarczej. A socjalistyczna Korea znajdowała się na rozdrożu: wytrzymać lub poddać się. W takim właśnie czasie w Korei Północnej Przewodniczący Kim Jong Il jeszcze wyżej podniósł sztandar songun.

Polityka songun czyniąca armię podstawą i siłą napędową dzieła socjalizmu oraz wzmacniająca państwową potęgę w całości jako polityka priorytetu kwestii militarnej i zbrojnej, dała narodowi koreańskiemu możliwość pewnie bronić socjalizmu w niewiarygodnie trudnych sytuacjach. Jednak ludzie na razie nie mogli wiedzieć, że polityka songun jest ściśle związana również ze zjednoczeniem narodu.

Umocniona przez politykę songun niepokonana potęga Korei Północnej dała możliwość utrzymania ustroju socjalistycznego w sytuacji zagrożenia i wyzwania ze strony USA, zapewnienia pokojowych warunków dla skupienia i zjednoczenia narodu koreańskiego, mającego jednakową krew i jednakowy język, przerywając na każdym kroku ingerencją USA, próbujących pchać swój nos w sprawy międzykoreańskie i zaostrzać konfrontację Północy z Południem. Za każdym razem, gdy Korea Płn. była wystawiona na groźby militarne USA słyhać było w niej bombowe oświadczenie: „Ten, kto ośmieli się napaść na nas nie uniknie naszego bezlitosnego ciosu, niezależnie od miejsca pobytu na ziemi”. Jeśli weźmiemy pod uwagę wystrzelenie pierwszego koreańskiego sztucznego satelity ziemi w sierpniu 1998 roku, to oświadczenia Korei nie należy uważać za gołosłowne.

Kilka lat temu wielkogabarytowy komputer Pentagonu po opracowaniu zadań wojennych przekazał prognozę: „W pierwszym etapie wojny przeciwko Korei, Płn. zabitych zostanie 50000 żołnierzy amerykańskich, a w przypadku długotrwałej wojny - 400000-500000. Wydatki wojenne - średnio od 5,7 miliardów do 7,1 miliardów USD dziennie. Ale i w tej sytuacji Stany Zjednoczone poniosą klęskę.

Światowi analitycy oceniają, że USA nie odważą się wywołać nowej wojny z obawy o konsekwencje, chociaż bardzo pragnęłyby to uczynić. W końcu lat 90., sytuacja na Półwyspie Koreańskim zaostrzyła się do granic, z powodu ogłoszenia amerykańskiego scenariusza nowej wojny koreańskiej „5027-98”. Jednak dzięki polityce songun wielu mieszkańcom Korei Południowej zaproponowano zamiast wojny wycieczkę turystyczną w cudowne góry Kumgang w Korei Płn. I przekroczenie linii demarkacyjnej rozdzielającej Północ i Południe. W tych dniach, Jong Ju Yong, honorowy prezydent Grupy Hyundai, wraz z wieloma innymi osobami odwiedził Pyongyang, a wynikiem tego było położenie fundamentów pod współpracę gospodarczą między obiema Koreami.

Dzięki polityce songun stworzono korzystne warunki wewnątrz i poza krajem oraz w stosunkach między Koreami. Korzystając z okazji, Kim Jong II, lider KRLD, zdecydował się w początkach 2000 roku, u schyłku drugiego tysiąclecia, osiągnąć przełomowy zwrot dla zjednoczenia Korei. W rezultacie po raz pierwszy w półwiekowej historii podziału narodu koreańskiego miało miejsce spotkanie szefów państw Korei Północnej i Południowej oraz przyjęto Wspólną Deklarację z dnia 15 czerwca jako kamień milowy zjednoczenia Korei.

Polityka songun pozwala na wprowadzenie w życie
Deklaracji z 15 czerwca

W ciągu pięciu lat po przyjęciu deklaracji z 15 czerwca znacznie rozszerzyły się drogi do zgody i współdziałania, skupienia i zjednoczenia Północy i Południa zgodnie z jej podstawową ideą „siłami naszego narodu”.

Północ i Południe prowadziły wspólne imprezy, poświęcone zjednoczeniu kraju w dniach 15 czerwca i 15 sierpnia (dzień odrodzenia Korei) i inne. W przeszłości takie imprezy odbywały się tylko na Północy Korei. Również wiele organizacji ruchu na rzecz zjednoczenia Północy, Południa i Zagranicy wspólnymi siłami prowadziło aktywną ogólnonarodową walkę o zjednoczenie kraju. Nie bacząc na obstrukcyjne akcje wewnętrznych i zewnętrznych rozłamowców miały miejsce dialogi i kontakty, w tym dwustronne rozmowy na szczeblu ministrów, co przyciągało uwagę na świecie: zostały pogłębione i rozszerzone międzykoreańskie dialogi i kontakty, wymiana i współdziałanie w dziedzinie polityki, gospodarki, kultury, i inne. Odbudowano przerwane trasy kolejowe i samochodowe, otwarto drogi morskie i powietrzne. Rozpaliło się dążenie do zjednoczenia, wywołane przez sportowców i kibiców Korei Płn., które objęło całą Koreę Płd., szczególnie miasto Pusan i Taegu i inne. Jednak wszystko to nie odbyło się tak prosto. Stany Zjednoczone nieprzerwanie prowadziły wrogą politykę w stosunku do Korei Północnej, utrzymując militarno-polityczne panowanie nad Koreą Południową. W momencie dojścia do władzy najbardziej wojowniczej w historii Ameryki administracji Busha pojawiła się poważna przeszkoda w realizacji Deklaracji Północy i Południa z dnia 15 czerwca.

W takich oto trudnych warunkach wchodziła w życie Deklaracja z dnia 15 czerwca. Nie można sobie tego wyobrazić w oderwaniu od polityki songun prowadzonej przez Kim Jong Ila. Dzięki polityce songun, nieprzerwanie wzmacniały się własne siły dla zjednoczenia Korei. Koreańska Ludowa Armia charakteryzuje się konsekwentną rewolucyjnością, zorganizowaniem i gotowością bojową.

Oto dlaczego polityka songun wysuwa ją jako główne siły w rewolucji. W rezultacie tradycyjna jednomyślność i skupienie całej armii i narodu wokół Najwyższego przywództwa pod względem myślenia i stylu pracy stały się niezniszczalne. I armia i naród Korei Północnej stały się wiodącymi siłami w dziele zjednoczenia kraju.

Polityka songun posiada ogromny wpływ również na mieszkańców Korei Południowej. Jako współrodacy Północy są dumni z tego, że Korea Płn. konsekwentnie broni suwerenności kraju i rozśławia swoją godność, odpowiadając twardą linią na działania „jedynego supermocarstwa” - Stanów Zjednoczonych.

I teraz są przekonani, że połączenie siły z taką godną i potężną Koreą Północną przyspieszy dzień zjednoczenia i może otworzyć nową erę rozkwitu całego narodu. Nieprzypadkowo w ostatnich latach w Korei Południowej wybuchła antyamerykańska walka o samodzielność.

Deklaracja z dnia 15 czerwca, trzeba powiedzieć, wchodziła w życie zbrojnie - dzięki polityce songun.

Administracja Busha od pierwszego dnia sprawowania władzy otwarcie prowadziła wrogą politykę w stosunku do KRLD, zaliczyła ją do „osi zła” i uznała za nobiekt prewencyjnego uderzenia jądrowego”.

Kiedy administracja Busha cisnęła Koree doprowadzając prawie do wojny pod pretekstem „problemu jądrowego na Półwyspie Koreańskim”, Kim Jong II prawie codziennie odwiedzał pododdziały wojskowe na pierwszej linii i czynił tytaniczne wysiłki w celu wzmocnienia obronnej siły kraju. Przygotowane przez niego potężne siły zapobieganiu wojnie uratowały Półwysep Koreański przed wojenną katastrofą i anulowaniem Wspólnej Deklaracji z dnia 15 czerwca. Historia pamięta wypadki, kiedy z powodu wojny przerwana została tradycyjna pokojowa impreza - Olimpiada.

Jednak dzięki polityce songun, która pozwala likwidować wszelkiego rodzaju groźby i wyzwania na Półwyspie Koreańskim kolejno odbywały się imprezy poświęcone zjednoczeniu kraju, nie bacząc na strach i zaostrenie sytuacji międzynarodowej.

W takich warunkach w pobliżu linii militarno-demarkacyjnej prowadzona jest budowa Kompleksu Przemysłowego w Kaesong, który, można powiedzieć, jest symbolem lub wzorcem współpracy gospodarczej między obiema Koreami. Korea będzie na pewno zjednoczona dzięki polityce songun, która gwarantuje realizację Wspólnej Deklaracji z dnia 15 czerwca.

*Songun - umacniać jak monolit własne siły rewolucji, pewnie bronić Ojczyzny i z wyteżeniem posuwać naprzód socjalistyczną budowę w całości, uznając kwestie militarne najważniejszymi w działalności państwowej i czyniąc Ludową Armię głównym oddziałem rewolucji.